

1466.

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 października 1950 r.

w sprawie księgowego ujęcia w rachunkowości podatników, nie będących podmiotami gospodarki uspołecznionej, przerechowań, wynikających ze zmiany systemu pieniężnego.

W wykonaniu postanowień rozdziału VII pkt. 1 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1446) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnicy, nie będący podmiotami gospodarki uspołecznionej, obowiązani są dokonać w prowadzonych księgach przerechowań, wynikających ze zmiany systemu

pieniężnego, w sposób wskazany w paragrafach następujących.

§ 2. W przypadku prowadzenia ksiąg handlowych należy:

1) sporządzić w dotychczasowym pieniądzu bilans brutto, obejmujący sumy bilansu otwarcia oraz sumy obrotów na wszystkich kontach za okres od pierwszego dnia bieżącego okresu rachunkowego do dnia 29 października 1950 r. włącznie,

2) sumy wynikające z bilansu brutto, uwidocznione na właściwych kontach w dotychczasowym pieniądzu, przerachować na nowy pieniądz przy zastosowaniu mnożnika 3/100 i sumy otrzymane z przerachowania wpisać czerwonym atramentem, oddzielając podwójnym określeniem sumy w dotychczasowym pieniądzu od sum w nowym pieniądzu.

§ 3. Salda kont kasy oraz tych należności i zobowiązań, które zgodnie z przepisami, wydanymi w związku ze zmianą systemu pieniężnego, podlegają przeliczeniu w stosunku niższym niż 3 złote w pieniądzu nowym za 100 złotych w pieniądzu dotychczasowym, a które zgodnie z § 2 niniejszej instrukcji zostały przerachowane na nowy pieniądz przy zastosowaniu mnożnika 3/100, należy doprowadzić do właściwej wysokości przez przeniesienie powstałej różnicy na konto „Różnice przerachowania”.

Równocześnie należy wprowadzić stosowne zapisy do dziennego raportu finansowego.

§ 4. W przypadku prowadzenia ksiąg uproszczonych szczególnego typu przepisy §§ 2 i 3 niniejszej instrukcji mają odpowiednie zastosowanie.

§ 5. W przypadku prowadzenia ksiąg podatkowych należy:

1) zsumować wszystkie rubryki kwotowe za okres od dnia 1 do dnia 29 października 1950 r.,

2) sporządzić na oddzielnej karcie w księdze podatkowej zestawienie rubryk kwotowych według poszczególnych miesięcy za okres do dnia 29 października 1950 r. i zestawienie to zsumować, a otrzymane sumy ogólne podkreślić dwiema liniami i przerachować te sumy na nowy pieniądz przy zastosowaniu mnożnika 3/100 oraz wprowadzić je do księgi podatkowej czerwonym atramentem, do właściwych rubryk, w wierszu następnym.

§ 6. Wpisy, podlegające księgowaniu w dniach 30 i 31 października 1950 r., a więc już w nowym pieniądzu, należy włączyć do okresu rachunkowego miesiąca listopada 1950 r.

W ten sposób do okresu rachunkowego miesiąca października 1950 r. zalicza się okres od dnia 1 października do dnia 29 października 1950 r., a do okresu rachunkowego miesiąca listopada 1950 r. okres od dnia 30 października do dnia 30 listopada 1950 r. włącznie. Dotyczy to również podatników sporządzających miesięczne (okresowe) bilanse netto.

§ 7. Deklaracje na zaliczkę miesięczną podatku obrotowego i dochodowego oraz na składkę S. F. O. za miesiąc październik 1950 r. (do dnia 29 października 1950 r.) należy sporządzić zgodnie z dotychczasowymi przepisami, tzn. tak, jakgdyby prawnym środkiem płatniczym pozostawał nadal dotychczasowy pieniądz.

Sumy przypadające do zapłaty należy przerachować według mnożnika 3/100 i podać je w deklaracji.

§ 8. Deklaracje na zaliczkę miesięczną podatku obrotowego i dochodowego oraz składkę S. F. O. za miesiąc listopad (obejmujący okres od dnia 30 października do dnia 30 listopada 1950 r.) należy sporządzić w nowym pieniądzu.

§ 9. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 października 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

K. Dobrowski